

Václav Fiala scénář

Svůj životní příběh nám vyprávěl klatovský sochař Václav Fiala. Určitému druhu umění se věnoval od mládí, ale sochařství ve veřejném prostoru až po pádu komunistického režimu.

2:50 – 3:06

A pak se jednoho dne stalo, v roce 1992, že jsem přijel se podívat, jak vypadá takový sochařský sympozium. A to probíhalo v Plzni, v době prázdnin, v továrně Škodovky.

Již dávno předtím, na nekonečně dlouhé a pro něj zcela zbytečné vojenské službě si uvědomoval, jak velkou má touhu po svobodě a cestování.

11:48 – 12:03

Jsem si uvědomil, že ten komunistický režim to tady prostě zavřel a že nikdo z nás už za celý život se nedostane jinam, jenom do Rumunska, NDR, do Polska a Maďarska.

12:06 – 12:30

A ta touha dostat se přes hranici kousek dál, vidět něco, zažít něco, nejenom o tom číst, končila vlastně u hranice v Železné Rudě, kde už za tou benzinovou pumpou stál voják se samopalem. A já jsem z toho měl strašnou depresi.

12:36 - 12:46

A na tej vojně jsem si vymyslel, že si musím dát takovej cíl, kterej je těžko splnitelnej a pokusit se ho splnit.

12:53 – 12:57

Tak jsem si vymyslel, že pojedou na čundr do Indie. A do Nepálu.

A nemožné se mu pomocí odvahy, houževnatosti i uměleckých schopností podařilo a jednoho dne přistáli v Dillí:

17:59 – 18:01

Když letadlo přistálo,

18:06 - 18:20

bylo ráno, oranžový slunce a silná vůně, Indie voní. A kolem těch schůdků skákaly opice a já jsem si uvědomil, že se to podařilo.

Po návratu byl obtěžován Státní bezpečností a chvíli uvažoval i o odchodu ze země.

31:31-31:55

Návštěvy probíhaly v noci, třeba ve dvě hodiny v noci. Někdo zazvonil, předložte doklady a předložte to. No takhle prudili. A to bylo tak stresující, já jsem nikdy neuvažoval vo tom, vo emigraci. Chci žít tady, ať jdou voni. Ale to jsem začal, že jestli to bude takhle pokračovat, takhle stresovat, tak začnu přemešlejt, jak se dostat pryč.

V devadesátých letech inspirován americkým sochařem Markem di Suvero a vlastním pobytem v USA ho sochařina zcela pohltila:

35:46-35:49

Úplně jiný sochařství než tady to patlání těch panáků.

36:15-36:17

A teď se objevil Mark di Suvero

36:24-36:26

Obešel každého, každému podal ruku.

36:33-36:39

A pak řekl: Ty jsi vodkud? Tak jsem mu to řek. On říkal: You are serious artist, přijď zítra na snídani.

37:08-37:14

Pak jsme se několikrát ještě setkali s ním, ale to byl ten člověk, kterej mě nakopnul.

Celý život se Václav Fiala řídí dvěma prostými motty:

32:58-33:03

Když jdete do galerie nebo chcete mít uměleckej zážitek, nesmíte bejt najeděný.

52:17-52:22

Pokud se lidi mají rádi, tak není žádný problém.